

॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां चिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥
 चिच्छेदं द्रध्वजाकारैशिरश्चान्येन पत्रिणा ॥ सपपातहतो राजन्वसुधामनुनादयन् ॥ ६९ ॥ इन्द्रध्वजइवोत्तष्टोयं त्रिमुक्तबन्धनः ॥ रथानीकावगाढश्चवार
 णाश्च शतैर्वृतः ॥ अहस्यततदपार्थो घनैः सूर्यइवावृतः ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अंबष्ठवधे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥
 ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ संजय उवाच ततः प्रविष्टे कौतेयि सिंधुराज जिघांसया ॥ द्रोणानीकं विनिर्भिद्य भोजानीकं च दुस्तरं ॥ १ ॥ कां वोजस्य च दायादेहते
 राजन्सुदक्षिणे ॥ श्रुतायुधे च विक्रान्तिनिहते सव्यसाचिना ॥ २ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु विध्वस्तेषु समंततः ॥ प्रभग्नं स्वबलं दृष्ट्वा पुत्रस्ते द्रोणमभ्ययात् ॥ ३ ॥ त्वरन्नेकर
 थै नैव समेत्य द्रोणमब्रवीत् ॥ गतः स पुरुष व्याघ्रः प्रमथ्यैतां महाचमूं ॥ ४ ॥ अथ बुद्ध्या समीक्ष्य किन्नुकार्यमनंतरं ॥ अर्जुनस्य विघाताय दारुणे स्मिन् जनक्षये
 ॥ ५ ॥ यथा स पुरुष व्याघ्रो नहन्येत जयद्रथः ॥ तथा विधत्स्व भद्रं ते त्वंहिनः परमागतिः ॥ ६ ॥ असौ धनं जयाग्निर्हि कोपमारुतचोदितः ॥ सेनाकक्षं दहतं मे वह्निः
 कक्षमिवोत्थितः ॥ ७ ॥ अतिक्रान्ते हि कौतेये भित्वासै न्यंपरंतप ॥ जयद्रथस्य गोभारः संशयं परमंगताः ॥ ८ ॥ स्थिरा बुद्धिर्न रैर्द्राणामासीद्वह्निविदांबर ॥ नातिक्र
 मिष्यति द्रोणं जातु जीवन्धनं जयः ॥ ९ ॥ योसौ पार्थो व्यतिक्रान्तो मिषतस्ते महाद्युते ॥ सर्वं त्वद्यातुरं मन्येनेदं स्निबलं मम ॥ १० ॥ जानामित्वां महाभाग पांडवा
 नां हिते रतं ॥ तथा मुद्यामि च ब्रह्मन्कार्यवत्तां विचिंतयन् ॥ ११ ॥ यथा शक्तिचेत ब्रह्मन्वत्संयेदतिमुत्तमां ॥ प्रीणामि च यथा शक्तिं तच्च त्वं नावबुध्यसे ॥ १२ ॥
 अस्मान्न त्वं सदा भक्तानिच्छस्यमिति विक्रम ॥ पांडवान्स ततं प्रीणास्यस्माकं विप्रियेरतान् ॥ १३ ॥ अस्मानेवोपजीवंस्त्वमस्माकं विप्रियेरतः ॥ न त्वंहत्वां विजा
 नामि मधुर्दिग्धमिव क्षुरं ॥ १४ ॥ नादास्य च्चेद्वरं मत्वं भवान्पांडवनिग्रहे ॥ नावारयिष्यं गच्छं तमहं सिंधुपतिं गृहान् ॥ १५ ॥ मया त्वां शंसमानेन त्वत्तत्त्वाणामबु
 द्धिना ॥ आश्वासितः सिंधुपतिर्मोहादहत्तश्च मृत्यवे ॥ १६ ॥ यमदंष्ट्रांतरं प्राप्नोमुच्येतापि हिमानवः ॥ नार्जुनस्य वशं प्राप्नोमुच्येताजौ जयद्रथः ॥ १७ ॥ स तथा कु
 रुशोणाश्च यथामुच्ये तसैधवः ॥ मम चार्तं प्रलापानां माक्रुधः पाहि सैधवं ॥ १८ ॥ द्रोण उवाच नाभ्यसूयामि ते वाक्यमश्न्यथा मासि मे समः ॥ सत्यंतु ते
 प्रवक्ष्यामि तज्जुषस्व विशांपते ॥ १९ ॥ सारथिः प्रवरः रुष्णः शीघ्राश्वास्यह्योत्तमाः ॥ अत्यंच विवरं कृत्वा तूर्णयाति धनं जयः ॥ २० ॥
 ॥ ८ ॥ ९ ॥ आतुरमनवस्थितं ॥ १० ॥ ११ ॥ नावबुध्यसे न स्मरसि ॥ १२ ॥ नेच्छसि नानुरुध्यसे ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥